

**[Steen.]**

at hvis jeg faar den Ide, kan jeg gaa til Politiet. Ja, lad os endelig faa Politiet og et Kontor blandet ind i det. Jeg begriber ikke, at jeg ikke selv maa gøre det. Det kunde man roligt lade mig om. Jeg anbefaler derfor Tinget at stemme for Ministerens Ændringsforslag, men mod det af Flertallet stillede, og min endelige Stilling til Forslaget vil være afhængig af, hvorledes den Afstemning falder ud.

**Tholstrup:** Retsforbundet kan ikke medvirke til denne Lovs Gennemførelse. Krigen, Restriktionerne og Sortbørsen har nedbrudt Moralen, saaledes at man ikke længere føler virkelig Samvittighedsnag, naar man laaner en fremmed Cykel, hvilket er den mest almindelige Form for Cykeltveri. Mangelen paa Cykler og især paa Cykeldæk har sin store Andel i, at saadanne Tyverier finder Sted. Det erhvervsmæssige Tyveri vilde kunne reduceres betydeligt, hvis der blev gjort noget mere for, at der kom flere Cykler og Reserverede, især Dæk og Slinger, paa Markedet. Saa vilde Hæleriet, der er Betingelsen for erhvervsmæssigt Tyveri, holde op af sig selv. I Dag staar Risikoen ved Hæleri ikke i et rimeligt Forhold til den Værdi, det er at have en Cykel at køre paa. Derfor er der ikke ret mange af de Folk, der faar tilbudt en brugt Cykel, som tør spørge, om Cyklen er kommet Sælgeren retmæssigt i Eje. Er der Cykler nok, hører al Ombygning ogsaa op af sig selv. Vi har ikke faaet noget at vide fra Udvalget om, hvilke Udgifter denne Lov vil paaføre Erhvervslivet og Skatteyderne, men at den vil medføre en Masse Bureaucrati, er synligt for enhver. Vi har desuden i Forvejen en Registrering skabt af det private Initiativ, og her kan alle, der ønsker det, frivilligt faa mærket deres Cykler og faa den Beskyttelse, der kan opnaas herigennem, uden at et offentligt Kontor skal besværes heraf.

Men den sidste Ændring i Paragraffen, som det ærede Medlem Hr. Steen gjorde opmærksom paa, vil jo netop begrænse den Virksomhed, som i Øjeblikket tager sig af dette Problem. Folk frygter desuden, at dette Registreringsapparat skal være en Forberedelse til en senere Cykelskat. Naar engang ad Aare alle Cykler er blevet registreret, er der forhaabentlig i Mellemtiden blevet Cykler og Dæk nok, og saa bliver der uendelig lidt Brug for denne Lov. Det er Begrundelse nok for os til ikke at ville medvirke.

**Justitsministeren (Busch-Jensen):** Jeg takker Udvalget for det Arbejde, som er gjort med Lovforslaget, og for, at man har kunnet tiltræde de Ændringsforslag, jeg under Udvalgsbehandlingen har stillet. Jeg takker ogsaa Udvalgets Flertal for det Ændringsforslag, det har stillet under Nr. 2.

Til det ærede Medlem Hr. Steen vil jeg gerne sige, at hvis det bare havde drejet sig om, at en eller anden kunde faa det Indfald at hugge nogle private Mærker i sin Cykel, saa tror jeg ikke, Lovgivningen vilde have beskæftiget sig med det. Naar det Ændringsforslag, som er fremkommet under Nr. 2, er stillet af Udvalgets Flertal og man fører Lovforslaget tilbage til sin oprindelige Skikkelse, saa at fremtidig privat Mærkning af de ældre Cykler er forbudt, saa har det, som det er oplyst i Betænkningen, sin Grund deri, at det har vist sig af de Oplysninger, som Politiet kunde give, at denne private Mærkning var uheldig. Der har i stort Omfang paa et privat Foretagendes Initiativ været gennemført en Mærkning, men det viser sig, at dette har virket særdeles uheldigt, ikke blot ved, at man, ved at paaføre flere Mærker paa Cyklerne, har vanskeliggjort Identificeringen, men ogsaa i anden Henseende, som er mere væsentlig. Det har nemlig været saaledes, at enhver, ganske uden Hensyn til, om han er kommet lovlig i Besiddelse af den Cykel, han fremstillede til den private Mærkning, fik et Mærke og et Registreringsbevis. Dette Registreringsbevis toges saa senere som en Legitimation; paa Grundlag af den har Tyve og Hælere senere kunnet sælge Cykler videre, og saa er det sket, at Køberen, som har haft en ganske ubeføjet Tillid til Legitimationen, har maattet aflevere sin Cykel, naar Politiet paa den rette Ejers Vegne kom for at hente den.

Jeg er ganske enig i, at det er nødvendigt at komme bort fra dette. Jeg har ikke nogen overdreven Tro til, at Cykeltverier skal bortfalde, naar denne Lovs Bestemmelser er gennemført, men det er egentlig heller ikke det, det drejer sig om. Det er en lige saa væsentlig Ting, at det gøres saa let som muligt, at de Cykler, der kommer paa Afveje ved Tyveri eller paa anden Maade, er saadan mærket, at de, naar de kommer paa Hittegodskontoret, kan føres tilbage til den rette Ejer. Det er det, det drejer sig om.

Jeg slutter med at gentage min Tak til det ærede Udvalg.